

ข่าวหนังสือพิมพ์วันที่ ๑๒ - ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

โดย กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์

กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ ขอเสนอข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องกับศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม และกระบวนการยุติธรรม ซึ่งได้ทำการตรวจจากหนังสือพิมพ์รายวัน รายละเอียด ดังต่อไปนี้

ฉบับวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑ เรื่อง

๑. “จำคุกกรตุ้อัพยา” จากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑ เรื่อง

๑. คอถัมน์เหยี่ยวถลาลม “ลงมือทำดีกว่ำพรำไวยาหาร” จากหนังสือพิมพ์ มติชน

ฉบับวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓ เรื่อง

๑. “ตร.ยันไม่ได้แกลิ่ง แพท-ณปภา” จากหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ ไทยโพสต์

๒. คอถัมน์มองหลายมุม “ละเมิดจากความประมาทเลินเล่อของหน่วยงาน”

จากหนังสือพิมพ์ ไทยโพสต์

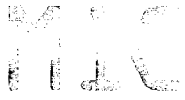
๓. คอถัมน์กฎหมายวาไรตี้ “การเรียกค่าเสียหายในคดีอาญา” จากหนังสือพิมพ์ ไทยโพสต์

ฉบับวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓ เรื่อง

๑. “คำถามถึงจริยธรรมสื่อ จากกรณีข่าว จำคุกตายายเก็บเห็ด” จากหนังสือพิมพ์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

๒. “เตรียมเงิน ๕ แสน ประกันตัวแพท รับข้อหาปส.วันนี้” จากหนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ

๓. “ศาลนัด ๒๔ พค. ชี้คดี นี้อต กราบรถฎ” จากหนังสือพิมพ์ มติชน คมชัดลึก

Source : มติชน

Date : 13 พ.ค. 2560

Page : 9

No: 60166666

มติชน

ลงมือทำดีกว่าพรั่วไหล

ถ้าเราลดการเล่นไลน์แล้วลงมือกันจริงๆ ให้มากยิ่งขึ้น สังคมคงจะดีกว่านี้

ในวงการกฎหมายมีไวยาหารที่ชอบพูดกันว่า "ความยุติธรรมที่ล่าช้า คือความอยุติธรรม" (เป็นสำนวนที่ลอกเขามาจากต่างประเทศ)

"Justice delayed is Justice denied"

ความหมายคือ ถ้าอำนาจความยุติธรรมไม่รวดเร็วทันการนั้นก็ไม่ใช่ยุติธรรม ผู้เสียหายอาจต้องทนทุกข์ทรมาน อาจต้องเสียเปรียบซ้ำสองซ้ำสาม และอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต เช่น ลูกเมียถูกคุกคามสังหาร พยานถูกฆ่าปิดปาก หรือในที่สุดผู้เสียหายนั้นแหละที่ต้องตาย

ความซับซ้อนของกฎหมาย ความโยกโย้ของขั้นตอนและแนวปฏิบัติของเจ้าพนักงานตั้งแต่ในชั้นสอบสวนฟ้องร้อง กระทั่งการต่อสู้กันในชั้นศาล ล้วนมีส่วนทำให้การอำนาจความยุติธรรม "ล่าช้า" คดีหายาพมหาเศรษฐี "เรตบูล" หรือกระทั่งแดงขับรถชนตำรวจตายที่ถูกออก "หมายจับ" เป็นเพียง 1 ตัวอย่างของการสมคบคิดของคนมีความรู้ มีสถานภาพทางสังคมสูงกว่า และมีเงินมากกว่า

วันนี้ก็อีก 1 คดีตัวอย่าง

ห้างหุ้นส่วนจำกัดแห่งหนึ่งฟ้องธนาคารแห่งหนึ่ง ในข้อหา ผิดสัญญาฝากทรัพย์เรียกทรัพย์คืน กล่าวคือ ห้างนั้นได้เปิดบัญชีกับธนาคาร

แห่งนั้นไว้ โดยลงลายมือชื่อ พร้อมประทับตราสำคัญของห้าง

แต่ต่อมาห้างได้มีการเพิ่มเติมอำนาจให้ "นางสาว บี" เข้ามาเป็นผู้อำนวยการเซ็นเบิกถอนเงิน แต่มีเงื่อนไขว่า ต้อง "ประทับตราสำคัญ" ของห้างเหมือนเดิม

เมื่อวันเวลาล่วงเลยไป "นางสาว บี" ไปเบิกเงินได้โดย "ไม่ประทับตราห้างฯ"

ส่วนสมุดเบิกถอนเงินของห้างฯที่เดิมคืนหลังสมุดเคยมีชื่อ "นาย เอ" หุ้นส่วนผู้จัดการ เป็นผู้มีอำนาจที่แท้จริง ก็มีการเปลี่ยนสมุดเบิกถอนเล่มใหม่ แต่ไม่มีชื่อ "นาย เอ" หุ้นส่วนผู้จัดการ

ลายเซ็นตัวอย่างด้านหลังสมุด แทนที่จะมี 2 คน ก็เหลือแค่ "นางสาว บี" คนเดียว

ไม่มีตัวอย่างลายเซ็นของ "นาย เอ" อำนาจของนาย.เอ (ผู้มอบหมาย) หายไป คงเหลือแต่อำนาจของนางสาว บี (ผู้รับมอบ)

คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษา ให้ธนาคารจ่ายเงินคืนแก่ห้างฯ เพราะไม่เคร่งครัด ไม่ใช่ความระมัดระวัง

ถึงศาลอุทธรณ์ก็พิพากษายืน แต่ธนาคาร (จำเลย) ยื่นคำร้องขออนุญาติฎีกาเพื่อเป็นประโยชน์อันใด

ถึงวันนี้เป็นเวลา 10 ปีแล้ว โจทก์ยังไม่ได้เงินคืนสักแดงเดียว !?!!